

Serbest Bırakılanlar Ülkesi

– ErtğrulErdoğan · 06 Temmuz 2016

Ülkemi bir baştan başa gezerek adaleti arayacaktım. Aracımın suyuna, yağına, lastiklerine baktırdım. Bir de cebimdeki paraya... Tüh Allah kahretsin! Zorunlu Trafik Sigortası'nı unutmuştum. Bitmesine birkaç gün var. Bir araştırma yaptım. Geçen sene yatırdığım sigortanın iki misli pahalılaşmış. Daha yola çıkmadan adaleti bulamadım! Bir gecede Ankara'nın meclisinden çıkıvermiş, sonrada Beştepe'deki sarayda onaylanıp Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiş! Girmiş girmesine de emeklisi sızlana sızlana, zengini de güle oynaya aynı pirim tutarını kuzu kuzu ödüyorlarmış! Ne bir protesto var! Ne de bir sezeriş! Hem olsa ne olacak ki? Birkaç kişi toplandığında biber gazlı, TOMA'lı polisler, hak arayanların başına üşüşmeyecekler miydi? Daha yola çıkmadan adalet kayboluvermişti. Neyse, prim tutarını sızlanarak ödeyip yola çıktık. İstanbul trafiği kalabalık, aracımın önüne dansöz kıvraklığındaki makasçılıarı ve yayalara yanan kırmızı ışıklarda araçların önüne fırlayanları kontrol ederek Fatih İlçesi'nde biraz dinlemek istedim. Bir de ne göreyim. Park ettiğim yerde aracına yaslanmış birisine iri yapılı bir adam boksör gibi bir yumruk çakmaz mı! Yumruğu yiyen genç yere yığılıp kaldı. Yumruk atan "Öldü mü?" diye baktı. Sonrada uzaklaştı. Gerekçe, "Neden oruç ayında sigara içiyorsun?" Sonra duydum ki, Ufuk T. denen o şahsı polisler yakalamış ve karakoldaki işlemlerinden sonra serbest bırakılmış. Yumruğu yiyen genç mi? O da dokuz gün komada yaşam mücadelesi vermiş...

"Hay Allah!" İslam sabır ve hoş görü dini değil miydi? Şöyle bir düşündüm de, bu yumruğu atan iri yapılı zat, akşam olduğunda televizyon karşısına oturup iftarın açılacağı saatlere yakın hiç mi televizyonda bir film seyretmeyecekti? Orada sigara içen birisini gördüğü zaman yanındaki küllüğü kaldırıp televizyonuna fırlatabilecek miydi? Veya iftar programından önce yayınlanan programlarda o lezzetli yemekleri görüp sunucuya da o şiddetli yumruğunu çakabilecek miydi?

Neyse biz yolumuza devam edelim. Adalet belki de ülkemizin en ücra köşesinde gizlenmiş olabilirdi! Radyomdaki klasik müziğin namelerinde yol alıyorum ama şehrin içindeki ara sokaklar, otobanlar gibi değil. Çukur... Direksiyonu bir sağ bir sol yapmaktan helak oluyorum. Ya amortisörler? Şimdiden tamircilerin ellerini ovuşturduklarını görür gibiyim! Haber saatine birkaç dakika var. Kanal değiştiriyorum. İlk haber, 17-25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk operasyonunda yakalanıp sonrada aradığım adaletin dama taşlarıyla oynanması sonucu serbest kalan ve Cari açığımıza katkı veren İranlı İş Adamı Reza Zarrab'la ilgiliydi. Haberde, Zarrab'ın ABD'de tutuklanmasından sonra bir gecede "Kişisel Verilerin Korunması Kanunu" nun meclis genel kurulundan geçtiği belirtiliyordu. Gerekçesi ise; kişisel verilerin yurt dışına aktarılması ülkemizin ve ilgili kişilerin menfaatine ciddi zararlar verebilirmiş!

"Öküzüm düştü torbadan gördün mü?" diye devam eden türkümüzü çok severim. Torba dedim de aklıma bizim meclisteki "Torba Yasaları" geldi. İçine pazardaki ürünler gibi ne koyarsan koy doluyor! Birkaç halkın menfaatine olan kanun yanına, iktidarın rejimle ilgili değiştirmek istediği maddeleri de şak diye koyabilirsiniz! İsterse muhalefet tümüne itiraz etsin bakalım! Ertesi günü yandaş medya hep birlikte anlaşmışçasına, "Bakınız sizin lehinize olan kanunları bile istemiyorlar!" diye abartılı haberleri verip iktidar lehine oy devşiriciliği bile yaparlar!

İstanbul'dan çıkıp otoyola giriyorum. Hoop karşıma bir gişe! Yanlış yola mı saptım yoksa? İstemeyerek de olsa ücretli yola sanırım yanlışlıkla girmişim! Artık kuzu kuzu gişeye yaklaştık. Cebime bakıyorum. HGS denen kart yok. Birkaç onluk çıkarıp gişeye ödüyorum, ödemesine de aracın benzin göstergesi de yerinde durmuyor ki, ha bire aşağıya doğru kayıp duruyor! Yol üstündeki pompacı maliye memurları birazdan canıma okuyacaklar! Memurlar dedimse, aklıma öyle protestolarda hemen biber sıkın ve TOMA'ları halkın üstüne süren polisler gelmedi! "Kanunsuzlar" adlı film geldi. Bu filmde, Londra'da kontrolsüz sokaklarda suçlular neredeyse kendi hallerine bırakılmışlar ve kanunlar rafa kaldırılmıştı. Irak'taki görevinden dönen emekli paraşütçü Danny Biyant, ülkesini bıraktığı yerden farklı görünce sarsılır. Ve harekete geçer. İyiyle kötü arasındaki dengeyi çözmeye kararlı bir grup insanı toplar ve günahkârlara, adaletten kaçanlara hadlerini bildirmeye karar verirler. Bu ilginç filmi izlemenizi tavsiye ederim.

Otobanda arabalar vızır vızır... Çevreme bakıyorum ıssız görünümde. Radyomun kanalını değiştiriyorum. Bir haber! Balıkesir'in Edremit İlçesi'nde 24 yaşında Ersu G. Boşandığı eşi tarafından bebeğinin gözü önünde bıçaklandığı ve kadının öldürülmeden önce devletten koruma talep ettiği, ancak polisler bir defalığına koruma vermişler ve 'bir şey olursa 155'i ararsınız' demişler. Eski eş, boşandığı karısını kaçıırıp tecavüz ettiği için kadın, savcılığa şikâyet etse bile, eski koca denetimle serbest bırakıldığını işitince, insanın "Adalet nerede?" diyesi geliyordu!

Adalet neredeydi? Neden suçlular karakollarda veya çıkarıldıkları savcılıklarca serbest bırakılırdı? Hatta bırakılanlar bazen Bakan Yardımcılığıyla ödüllendirilirdi? Yoksa kanunlarımızın boşluğundan mı yararlanıyorlardı? Yasalar, gerçekten bir ülke içinde yaşayanlar için eşit miydi? Yoksa kişilerin işledikleri suçlar; iktidara yakın veya uzak görüş olarak mı değerlendiriliyordu? Yasalar, toplumun genel kabul görmüş ilkelerine göre mi, yoksa iki dudak arasından çıkacak akıl dışı bir güçten mi kaynaklanıyordu? Aradığımız adalet kimine göre hakkın gözetilmesi ve yerine getirilmesiydi. Bu genel kabul görmüş bir kavramdı. Eski düşünürlerden Platon'a göre Adalet, en yüce erdemlerden birisiydi ve insanla devletin temel davranış kaidelerindendi. Yine Yunanlı ünlü düşünür Aristoteles'e göre de, Adalet, herkese eşit davranmak adalet için geçerli değildi. Bir hukuk düzeni güçsüzleri savunduğu ölçüde adil olabilirdi. Bunun için Adalet çalışanlarının siyasal yapıdan etkilenerek değil, eşitlik ve bağımsız adalet ilkeleri yanı sıra, dünya insanlığının norm aldığı kurallara göre baktıkları davalarda karar vermeleri önemlidir. Bunun için, hukuk insanı, hem maddi hem manevi hem de vicdani sorumluluğunu içinde hareket etmelidir.

Adalet mi? Şimdilik Kaf Dağı'nın ardında Anka Kuşu'nun kanatları ardında mı, gizli dersiniz...

Adaletli günler dileğimle...

Ertuğrul Erdoğan

07 Temmuz 2016/Bursa

Not: Yazı kurgusal olarak yazılmıştır...